

מתחברים לתורה ויהדות בשביל הנשמה

שלוש כלים

זמן לפרוש כנף

עלון פרשת פנחס כ"ג תמוז תשפ"ה | 19 ביולי 2025 1189

"...הנני נתן לו את בריתי שלום"

**"לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה
לישראל אלא השלום"**

(משנה, עוקצין ג, יב)

העלון מופץ למנויים בלבד

להצטרפות כמנויים: 02-5022881

או שלחו מייל לכתובת: sh5022881@gmail.com

מבט למראה

איתמר מאיר

מצב רוחו של טום באותו בוקר היה מעולה. הוא נכנס למספרה ובירך את הספר בקול עליז: "בוקר טוב ג'ימי". "מה נשמע טום?" שאל אותי ג'ימי בחזרה, "אני רואה שמצב הרוח שלך עליז היום במיוחד..." "אני ואשתי יוצאים לחופשה לווינגטון, ויש לי את כל הסיבות להיות במצב רוח מצוין לפני היציאה לחופש", השיב טום.

"ווינגטון? למה שתרצה לנסוע לשם? זו עיר משעממת במיוחד!" אמר ג'ימי הספר. התור התקדם, ונשאר רק אדם אחד לפני טום. "אנחנו נוסעים בחברת סטורליינס, קנינו זוג כרטיסי טיסה במחיר מצוין!" ענה טום. ג'ימי עצר לרגע באמצע התספורת והביט לעברו בתדהמה. "אתם טסים בסטורליינס? אני לא מאמין! זאת חברת תעופה נוראית! המטוסים שלהם ישנים, השירות גרוע, והם לעולם אינם מגיעים בזמן!"

טום הקשיב בתשומת לב לדברים, וג'ימי המשיך ושאל: "ואיפה אתם עומדים לשהות במשך כל תקופת החופשה?"

טום היסס לרגע ואז השיב: "נתארח במלון 'ווינגטון הוטל', מלון יוקרתי שנמצא ממש במרכז העיר..." הוא לא הספיק להמשיך את המשפט, וג'ימי קטע אותו בחדות. "כן, כן, אני מכיר את המקום... אל תמשיך אפילו. זה מקום נוראי! מקלחות ישנות עם עובש, חדרים עם עכברים ואוכל זוועתי שאי אפשר לתאר אפילו..."

החיוך העליז נמחק כמעט לחלוטין מעל פניו של טום. אבל הוא בכל זאת התעקש להוציא אמירה חיובית מג'ימי הספר, שהרס בעקביות את התקווה שלו ליהנות בחופשה. "אתה יודע למה נסענו לווינגטון? כבר לפני שנה תיאמנו ביקור בבית הלבן! אנחנו עומדים לבקר בבית הלבן ולהיפגש עם

נשיא המעצמה הכי גדולה בעולם?"

"שטויות, אתה מקשקש בקומקום!" אמר ג'ימי הספר בביטול. "למה נראה לך שנשיא ארצות הברית יפנה מלוח הזמנים העמוס שלו כדי להיפגש עם עוד מישהו כמוך? חסר לו מה לעשות בחיים? אני באמת מאחל לך בהצלחה בחופשה, אתה בהחלט תזדקק עוד לאיחולים שלי, כי נראה לי שהחופשה שלך עומד להיות גרועה במיוחד..."

טום התיישב באנחה על כיסא המספרה. הוא התחרט על כל מילה שאמר. מכאן ואילך כבר לא אמר מילה בנושא החופשה המתוכננת, והתספורת שלו עברה במהירות ובשתיקה.

יום היציאה לחופשה הגיע, וטום יצא בחשש לטיול המתוכנן שעליו חלמו רבות הוא ואשתו. הטיול עבר בנעימים, ומהר מאד הבין טום שכמו שחשב, הדברים לא היו גרועים כל כך כפי שג'ימי צפה, וגם אם הייתה בעיה מסוימת העניינים הסתדרו מהר מאוד על הצד הטוב ביותר.

חודש שלם עבר מאז החופשה, וטום הגיע למספרה של ג'ימי לתספורת נוספת. הוא התיישב על הכיסא בחיוך רחב, וג'ימי נזכר בחיוך שלו בפעם הקודמת. "נו איך הייתה הנסיעה לווינגטון?" שאל בלעג. "הספקת לגלות שזאת עיר מנוכרת ומשעממת כמו שתיארתי?"

"אז ככה, קודם כל הייתה חופשה נפלאה!" אמר טום בחיוך גדול. "לא רק שהגענו לווינגטון בזמן וההמראה והנחיתה התרחשו בדיוקנות שווייצרית, אלא שברגע שהתיישבנו במטוס ניגש אלינו הדייל הראשי ושדרג את המושבים שלנו למחלקה ראשונה ללא תוספת של דולר אחד!" ג'ימי החמיץ פנים ושאל: "אבל המלון? ראית עד כמה צדקתי כשאמרתי שהוא גרוע?"

טום חיך והשיב: "מה פתאום? המלון היה מעולה! בדיוק עכשיו הסתיימה עבודת שיפוץ מדהימה עם ארכיטקטורה יוצאת דופן שעלתה מיליון דולר. ואם כל זה לא מספיק, הוענקה לנו את הסוויטה בקומה השמונה עשרה למשך כל תקופת החופשה,

ככה שכל וושינגטון הייתה פרושה מול עינינו ישירות מהמרפסת!"
"טוב, נשמע באמת שהתמזל מזלך!" אמר ג'ימי המאוכזב, "אבל בטוח שלא
פגשת את נשיא ארצות הברית, הרי לא ייתכן שהאיש הכי עסוק בעולם יפנה
את הזמן היקר שלו כדי לפגוש אותך..."

"דווקא תתפלא לשמוע!" אמר טום בסרקזם.
"לא רק שביקרנו בבית הלבן ועשינו סיור
מודרך בכל האגפים, אלא שבמהלך
הסיור ניגש אליי ראש צוות האבטחה
של השירות החשאי והסביר שהנשיא
אוהב לפגוש מבקרים מזדמנים, וככה
הוא הכניס אותי לחדר הסגלגל. פגשתי
את הנשיא, לחצתי את ידו, והוא אפילו שאל
אותי שאלה!"

"למה שלנשיא ארצות
הברית יפנה מזמנו העמוס
כדי להיפגש עם
מישהו כמוך?"

"מה? באמת?" שאל ג'ימי, שכבר היה מאוכזב עד עמקי
נשמתו. "מה כבר צריך לשאול אותך נשיא ארצות הברית?"
"ובכן..." אמר טום. "הוא שאל אותי 'תגיד, מי עשה לך את התספורת
המזעזעת הזאת?'..."

יש אנשים שמומחים במציאת הרע בכל דבר, הופכים כל דבר מתוק למריר
ורואים שחורות באופן מתמיד. נראה כאילו מטרתם בחיים רק לנסות
להקטין את האנשים מסביבם, לפגוע במצב רוחם ולהרבות בביקורת. אם
אנחנו לא רוצים להיות כמוהם ולחיות באומללות, כדאי ללמוד להתעלם
מכל דיבור שלילי ומקטין ולאמץ נקודת מבט חיובית ומעצימה על כל דבר
בחיים. העולם הוא מקום נפלא!!!

חושבים שאתם יכולים לכתוב סיפורים מעוררי השראה?

אנו מזמינים כותבים מוכשרים לשלוח לנו דוגמאות

לכתובת המייל: sh5022881@gmail.com

תמונה מהפרשה

התמונה שלפניכם מסמלת פסוק מתוך פרשת השבוע
כתבו לנו לכתובת המייל: SH5022881@gmail.com
או שלחו למס' הטלפון: 02-5022881 ☎
תשובות למדור ניתן לשלוח בהודעה או מייל בלבד!

ותכנסו להגרלה על ספר 'מבט אל החיים' בכל שבוע!

זוכה השבוע: יוסי ראובני - נהריה

ממוקד במטרה

יעקב ששון

על גדות נהר ה'סאבה' הגועש בדרום בוליביה, שכן הכפר הקטן גאודליק, בשל היותו ממוקם באזור נידח ומרוחק, הכפר אפילו לא צוין במפות וקרוב לוודאי שרוב תושבי בוליביה מעולם לא שמעו על המקום.

יתירה מכך, הממשל מעולם לא טרח להשקיע ולו במעט בתשתיות מתאימות לפיתוח האזור. ומי שסבל מכך בעיקר היו תושבי הכפר, שהיו זקוקים לנסוע במשך שעות ארוכות למקום יישוב מפותח, לצורך טיפול רפואי או רכישת מזון שהייתה חיונית לאור חוסר התשתיות הבסיסיות בסביבה.

המציאות הזאת הייתה ונותרה כעובדה מוגמרת לכלל תושבי הכפר, אבל היה ילד אחד שתמיד חלם על שינוי למצב האבסורדי. היה זה מיקו, ילד צעיר ונמרץ שסירב להשלים עם הכפר המוזנח במיוחד לאור העובדה שלכפר הייתה מורשת עתיקה ומרתקת, נופים מרהיבים, ומנהגים ייחודיים. הכפר שכן על שפתו של נהר ה'סאבה' המפורסם, שבפיתול הנהר היה קיים סכר ענק ועתיק.

החלום של מיקו היה מאז ומעולם להביא את הכפר הקטן לתודעה הציבורית ולגרום לפיתוח הכפר ולהקמת התשתיות הבסיסיות כמקום יישוב ראוי ותקין למגורים, אבל השנים חלפו והרצון העז שלו המשיך להישאר בגדר חלום.

אחד המנהגים הייחודיים של תושבי גאודליק היה, המסע המשותף של כלל תושבי הכפר בעומק הג'ונגל הסמוך. זאת הייתה חוויה מרגשת עבור כל תושבי הכפר, שנצרכה כל שנה מחדש כחוויה משותפת של אנשי הכפר והופכת לשיחת היום בזמנים שלפניה ולאחריה.

בשנה הקודמת, לאחר השיבה מהמסע שלקח מספר ימים נדהמו בני משפחתו של מיקו לגלות שעדר הכבשים הגדול שבבעלותם נכחד כמעט לחלוטין בעקבות חדירה של כמה זאבים לתוך המתחם. השנה, התנדב מיקו הצעיר

להישאר לבד כדי לשמור על הבית עד לחזרת בני המשפחה מהמסע השנתי בג'ונגל.

ביום השני יצא מיקו לטייל מעט ברחבי הכפר, אך הוא הרגיש תחושת בטן חזקה שמשוהו אינו כשורה. הוא צעד בנחישות לקצה הכפר עד שהבחין כי הגלים של נהר ה'סאבה' בעיקר אלו שליד הסכר היו תוקפניים יותר מהרגיל. רוב זקני הכפר נותרו אף הם בכפר מפאת גילם המופלג. מיקו ניגש לליאו אחד מזקני הכפר וסיפר לו את שראה.

כשהגיעו אל הסכר אישר ליאו את החשש באימה: "סופה איומה מתקרבת, מדובר בסופה שלא נראתה שנים רבות!" אמר ליאו. באותו לילה החלו לנשוב בפתאומיות רוחות עזות ובעודו יושב בביתו שמע לפתע מיקו קול פיצוץ עז, הוא יצא מביתו ונדהם לגלות שהסכר הענק והעתיק מתחיל להתמוטט באיטיות.

מיקו הביט במחזה באימה גלויה, היה ברור לו מה יקרה לאחר שהסכר יקרוס. הנהר השוצף יפרוץ קדימה בכל הכוח וישמיד כהרף עין את עשרות בתי העץ ובתי הקש שבכפר, איש מזקני הכפר לא יותר בחיים לאחר מאורע שכזה ומאות התושבים יחזרו למציאות קשה וטראגית שבה כל בתיהם ורכושם הוחרבו עד היסוד.

לפתע הכתה בו ההכרה שהוא היחיד שיכול להועיל כרגע, הוא לא היסס ומיהר לאורוות הסוסים חגר את הטובים שבהם ללהקה וקשר אליהם סלעים גדולים ופרק אותם בזה אחר זה ליד הסכר, הוא לא ויתר ואף שכמעט והתמוטט מהמאמץ הגדול, המשיך לסחוב עוד ועוד סלעים גדולים ולהציבם לצד הסכר. גופו כמעט והתפקע ממאמץ, אבל למיקו היה ברור שהוא היחיד שיוכל למנוע את האסון, הוא המשיך במאמצים אדירים המשיך להערים את הסלעים לצד

הסכר שהחל להתמוטט, במשך לילה שלם הוא עבד ללא הפסקה עד שהצליח להעמיד את הסלעים לצד הסכר. בבוקר התמוטט הסכר בקול רעש גדול וזקני הכפר החלו לצעוק באימה והיו בטוחים שסופם מתקרב, אבל להפתעתם מפולת אבני הסכר נערמה לצד מאות סלעים גדולים, קורות ושקי חול כבדים שעצרו את התקדמות הזרימה הקטלנית לעבר הכפר.

חוץ מהסכר העתיק שקרס ומעט

שלוליות מים שנוצרו לאחר הסכר החדש והמאולתר, לא היה זכר לשיטפון שאיים למחוק קודם לכן את הכפר הקטן. לאחר ששבו התושבים בצהלה לכפר מהטיול הגדול, נדהמו התושבים מהסיפור שסיפרו להם זקני הכפר והביטו כלא מאמינים בסכר הגדול שבנה מיקו לבדו, תוך לילה אחד. הם ניגשו אליו והודו לו בכל ליבם כשהם נדהמים מהאומץ והתושייה שהפגין על אף היותו נער צעיר.

ליאו אישר את החשש באימה:
**”סופה איומה
מתקרבת!”**

לאחר מספר שבועות עברה באזור קבוצת תיירים קטנה שתהתה לגבי הסכר הבלתי שגרתית וכששמעו את הסיפור מהמקומיים תושבי הכפר, הם מיהרו לצלם את הסכר מכל זווית אפשרית והסריטו את מיקו כשהוא מספר את סיפורו האמין. הסרטונים הופצו במהירות מסחררת וכבר בימים הראשונים מליוני בני אדם ברחבי העולם נחשפו לסיפור ונדהמו מאומץ הלב והתושייה שהפגין נער צעיר שהצליח להציל את כל תושבי הכפר. הסיפור הופץ למיליוני אנשים, עודד רבים באמונה בעצמם ואפילו נכנס כחלק מתוכנית הלימודים בבתי הספר במדינה.

אלפי אנשים ובהם בכירים ואישי ממשל הגיעו לצפות במו עיניהם בסכר הענק שבנה לבדו נער צעיר בלילה אחד ונחשפו לקיומו של הכפר המיוחד, אורחותיו ונופיו המרהיבים. בכירי הממשל הבטיחו להשקיע רבות בפיתוח הכפר הקטן שהפך ברגע אחד למקום תיירותי שמשך אליו עשרות אלפים מדי חודש שבאו לחזות במו עיניהם בפלא הגדול.

כעבור שנה, נחנך כביש הגישה המרכזי בין העיר הגדולה לכפר הקטן, יחד עם מרכזים קהילתיים, מרפאה ומרכז חנויות גדול לטובת התושבים והתיירים הרבים. מיקו רק הביט מהצד בסיפוק, כשהוא שמח שאומץ הלב והרצון שלו להציל את תושבי הכפר הצליחו להגשים את חלומו הגדול...

בפרשת השבוע אנו לומדים על ההשפעה האדירה של אדם אחד, פינחס בן אלעזר בן אהרון הכהן, שבטהרת לב נדירה ומתוך דבקות במטרה להביא שלום אמת בין עם ישראל לקדוש ברוך הוא, הוא מצליח לעצור את המגפה מעל כל העם. פינחס הוא אמנם מיוחד במינו, אך הוא מלמד אותנו על הכוח הגדול שיש לכל אדם, גם אם הוא יחיד מול רבים, לשנות את המציאות לטובה בזמן הנכון, במקום הנכון, ומתוך חיבור טהור ואמיתי.

העלון שלנו הכוח שלכם

אנחנו מתרגשים מהדברים שאתם כותבים לנו. הדברים מחזקים ונותנים כוח להמשיך בעשייה המבורכת שזוכה לתגובות כל כך חמות. השותפות שלכם והצבעת האמון ברכישת מנוי משמעותיות מאוד עבורנו. ברוכים תהיו!"

הילדים יושבים מרותקים לשולחן השבת ומצפים לשמוע את הסיפור השבועי - לא האמנתי שהם מסוגלים לשבת כך עד שראיתי! תודה לכם על שולחן שבת וחוויה משפחתית נפלאה."

אני בן ארבע עשרה, וכל שבוע, מגיל חמש בערך, אני קורא את העלונים שלכם ושומר אותם. יש לי בית קופסא ענקית עם מאות עלונים, וכל כמה זמן אני קורא אותם. כשאמא שלי ראתה שעכשיו זה רק למנויים אז היא רשמה אותי, ועכשיו אני מחלק בשלושה בתי כנסיות את עלוני "שלום לעם". אני ממש נהנה לקרוא, המשיכו כך!"

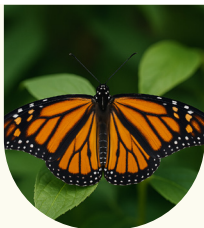
אני חושב ש"שלום לעם" זכו בלהאיר לכל אחד מהצד שלו, כל אחד שצריך משהו מגלה שמה שכתוב בעלון בדיוק מתקשר לזה וכו'. יישר כח!! אשריכם ישראל."

תודה על העלונים שאתם מפיצים מדי שבת - הם בדיוק מה שצריך: קצרים, קולעים, מרגשים ומלאים בתוכן ערכי ואמיתי. כל רעיון כחץ ישר בלב, כל רעיון בפרשת השבוע מצליח להאיר, גם כשאני כבר מכיר."

אני מדריך בתנועה, עובד עם בני נוער, וכמעט בכל שבוע אני לוקח רעיון או סיפור מהעלון שלכם ומשתף אותו עם החניכים - זה מדהים איך משהו כל כך פשוט מצליח לפתח שיח אמיתי, לגעת בילדים, ואפילו לעורר שינויים..."

אפקט הפרפר

"אפקט הפרפר" הוא מושג מתורת הכאוס בפיזיקה. הוא מתאר איך שינוי קטן בתנאי ההתפתחות הראשונית של מערכת כלשהי עשוי להשפיע באופן דרמטי על התוצאות הסופיות.

המשל המפורסם שזכה לשם "אפקט הפרפר" מדבר על כך שפרפר המנפנף קלות בכנפיו בברזיל, עלול לגרום לסופת טורנדו בטקסס. הרעיון הוא שכל פעולה, ולו הקטנה ביותר, יוצרת שרשרת של תגובות שיכולה להשפיע על מערכות גדולות ומורכבות באופן בלתי צפוי.

הרעיון הזה יכול להביא אותנו להתבוננות עד כמה המעשים הקטנים ביותר שלנו הם בעלי משמעות, וכמה כוח יכול להיות לדבר הכי קטן לחולל שינוי ולהשפיע לטווח ארוך ורחוק. הבנה זו עשויה להוליד בנו תחושת אחריות לגבי כל פעולה שלנו.

אין לנו באמת מושג כמה השפעה יש למעשים שלנו, בעיקר השפעה רוחנית שאי אפשר למדוד אותה בכלים רגילים, אבל האמונה שלנו היא שלכל מעשה ואפילו לכל מחשבה משמעות רבה ויכולת לשנות את המציאות.

הדברים מתחברים למה שאמרו חכמינו: **"עשה מצוה אחת, אשריו שהכריע את עצמו ואת כל העולם לכף זכות, עבר עבירה אחת אוי לו שהכריע את עצמו ואת כל העולם לכף חובה"**.

לשם עצמי או לשם שמים

לפעמים אני מוצא את עצמי כועס כל כך על אנשים שעושים דברים רעים, ואני מריץ בראש תסריטים על מה שהייתי מסוגל לעשות להם, לולי הייתי חושש מזרועות החוק.

תמיד הייתי בטוח שאני קנאי "**לשם שמים**", ושבאמת כואב לי שאנשים עושים דברים רעים בגלל שאני זך וטהור. אבל אז קרה לי משהו לא פשוט, שהמחיש לי שאני לא כזה צדיק גדול כמו שאני חושב. ושבועצם הרע שראיתי אצל אנשים אחרים קיים גם בתוכי. אני מתבייש מעצמי, אבל בעיקר אני מתבייש על המחשבות שהיו לי על אחרים, אני מבין שזה לא היה מהמקום הטוב שבתוכי, אלא דווקא מתוך המקומות השליליים שיש בי, ולכן שפטתי אחרים מאוד לחומרה.

פנחס בן אלעזר מבצע מעשה קנאות מאוד קשה נגד האנשים שחטאו והביאו רעה על מחנה ישראל. קיים היה חשש גדול שהמעשה שלו אינו מעשה נקי מספיק. כי "**קנאות**" זה לא משהו פשוט שאפשר לעשות, זה דורש ניקיון לב מאוד מאוד גדול.

ואכן, זכה פנחס לטהרת לב כזאת שהקב"ה מעיד על כך ונותן לו "**ברית שלום**". רק מי שבאמת בא ב"**שלום**" אמיתי מתוכו, שאין בו שמץ של רוע ונגיעה אישית, יכול להשכין שלום בעולם גם כשצריך לעשות פעולות קשות, וזה באמת יהיה מאה אחוז לשם שמים. ומי שלא שם, שלא יעלה על דעתו לקנא, כי זה תמיד יהיה שלילי.

חתונה תחת טילים

שאלה מס'
853

שרון ונורית סגרו להתחתן במהלך השבוע מיד אחרי פרוץ מבצע 'עם כלביא' אלא שלא היה ניתן לקיים את החתונה בלילה בגלל הוראות פיקוד העורף ומטחי הטילים שהתעופפו לכל עבר ברחבי הארץ. בעל האולם הציע להם לקיים את החתונה בצהריים במקום לבטל את החתונה, או לבטל את האירוע ולהפסיד 20% דמי ביטול. שרון ונורית הסכימו, רק דרשו מבעל האולם שיחשיב להם את עלות המנות באולם במחיר של אירוע בצהריים שהוא זול יותר משעות הערב, כיוון שבגלל שהחתונה בצהריים לא יגיעו הרבה אנשים. אבל בעל האולם התנגד וסירב להוזיל את המחיר. מה דעתכם, האם שרון ונורית צודקים בטענתם ובעל האולם חייב להוזיל להם את המחיר? והאם יש הבדל בין מחיר המנות למחיר האולם?

מעיינים בספרים ולומדים לפסוק הלכה או משפט: שולחן ערוך 'חושן משפט' סימן רל"ג סעיף א' בדין: 'יפות ונמצאו רעות' וסימן שכ"א בדין 'מכת מדינה'.

תשובה לשאלה 'תחרות מזיקה' (שאלה 852)

תקציר השאלה השבועית: מושיקו טס לחו"ל והיה חייב לפנות את מחסן הסחורה שלו. הוא ביקש מאביתר להעביר את הסחורה למחסן שבבעלותו, ואביתר הסכים. לפני הטיסה ביקש מושיקו מאביתר הלוואה של 20,000 דולר למשך חודש. אביתר הלווה לו את הסכום בשמחה. עבר חודש, ומושיקו לא החזיר את הכסף. אביתר הודיע למושיקו שהסחורה שבמחסן שלו היא משכון עבור ההלוואה. לאחר כמה ימים נפרץ המחסן והסחורה נגנבה. מושיקו תבע מאביתר תשלום על הסחורה, אבל אביתר טוען שלא קיבל אחריות עליה ורק עשה לו טובה. האם לדעתכם הוא צריך לשלם על הסחורה שהייתה במחסן?

תשובה בקצרה: אביתר פטור מתשלום עבור הסחורה ומושיקו חייב להחזיר לו את הכסף.

המושג ההלכתי: מעכב פיקדון שלא ברשות.

תשובה בהרחבה: ראינו בהלכה שאם אדם בא לקבוע עובדה לחברו ולמשכן לו רכוש כנגד חוב שהוא חייב לו, שלא היה קיים בשעת ההלוואה, אסור למלווה למשכן את הרכוש של חברו אלא אם כן קיבל לכך רשות מבית הדין הגדול. (שולחן ערוך 'חושן משפט' סימן צ"ז סעיף ו') ודעת ה'קצות החושן' שאסור לעשות זאת גם בפיקדון. (סימן ד' סעיף קטן א' על המקום) ולפי האמור בהלכה אביתר עבר על האיסור של 'לא תעשוק', והיה אסור לו למשכן את הסחורה של מושיקו.

האם אביתר חייב במקרה של 'אונס'? דעת הש"ך היא שאדם שמשכן רכוש של חברו ללא רשות מבית הדין נקרא 'גזלן' וחייב לשלם את הנזקים אפילו במקרה של 'אונס', ולפי דעת הש"ך אביתר חייב לשלם על הגנבה. (סימן ע"ב, סעיף קטן ט') אבל יש חילוק בין המקרה שלנו לבין המקרה המופיע בדעת הש"ך. במקרה שלנו מושיקו ביקש מאביתר לאפשר לו לאחסן את הדברים שלו במחסן הפרטי שבבעלותו ואביתר רק עיכב אצלו את הסחורה, ולכן אי אפשר לחייב אותו במקרה של אונס, כיוון שהיה עליו לעשות 'קניין'. ומכיוון שהוא לא עשה קניין על הסחורה בתור משכן, אלא רק עיכב אותה ברשותו, הוא פטור במקרה של אונס ולא חייב לשלם את הנזק.

דרך המלך

המהדורה השניה והמורחבת יצאה לאור!

400 עמודים של העצמה אישית שיביאו שינוי לחייר!

”
תהיה אתה
השינוי שאותו
אתה רוצה
לראות בעולם
ויחד נהפוך
את העולם
לטוב יותר”

איא חכמ

<<< הזמינו עכשיו באמצעות סריקת
הקוד, או צרו קשר עם משרדי 'שלום לעם'

02-5022881

להנחה בקנייה מרוכזת לתלמידים, מקד"צ או חיילים ניתן לכנות
בהודעה למספר הטלפון: 058-7443747

לכל אדם מנגינה משלו

בעמק יפה בין גבעות ירוקות פסע רועה זקן עם עדרו המיוחד והמגוון שהכיל כבשים רבים ושונים מאוד זה מזה. חלקם טיפסו על סלעים, חלקם לעסו עשב ליד הנחל, ואחרים התגנבו לשדות רחוקים. הזקן הכיר כל כבשה וקרא להן בשריקות שונות. כשהרגיש שזמנו להיפרד מהעולם מתקרב, הוא עמד ותהה בקול: "מי ירעה את הכבשים כשאלך מהעולם?"

בחור צעיר וחסון קפץ קדימה. "אני אוביל!" הכריז. הוא ניסה להשליט סדר: דחף את הכבשים מהסלעים, צעק על אלה שליד הנחל, והכה במקל את המתגנבות. אך העדר התפרע - חלק ברחו, חלק נתקעו, והעמק התמלא קולות בהלה. "כבשים ארורים!" צעק, "למה אתם לא מקשיבים לי?!"

נער חכם ושקט צפה בו מהצד. הוא לקח חליל עץ קטן והחל לנגן: מנגינה קצרה לטפסניות, ארוכה לחולמות ליד הנחל, וקופצנית למתגנבות. הכבשים הרימו אוזניהם, התאספו, וצעדו יחד, כל אחד בדרכו, אך כעדר שלם. אנשי הכפר מחאו כפיים, והזקן הרגיש שהעדר בידיים טובות.

הנער הראשון עמד בפנים אדומות, והבחור עם החליל שאל ברוך: "מה השיר שלך, אחי האהוב? איזו מנגינה אוכל לנגן עבורך?"

לכל אחד מאיתנו שיר מיוחד משלו, מנגינת חיים ייחודית ומיוחדת אך ורק עבורו.

אנחנו מאוד דומים, אבל ממש לא זהים. והמיוחדות של כל אחד ואחד מאיתנו היא בייחודיות המופלאה שלו.

עלינו ללמוד ולכבד איש את חברו, ולהבין שלכל אחד הדרך המיוחדת שלו בחיים, השבילים שהוא צריך לפסוע בהם, וגם המכשולים והאתגרים שהוא חייב להתמודד איתם. הוא זה לא אנחנו. **מה שנראה כל כך נכון ומדויק עבורנו, זה ממש לא מה שנכון עבורו.** הבורא נותן לכל אחד בדיוק את מה שהוא זקוק לו כדי להגיע לתכלית הטובה שלו.

טרם לכתו מן העולם דואג משה לעתידו של עם ישראל, שלא יהיו "פֶּצֶאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רָעָה", והוא מבקש: **"יִפְקֹד ה' אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר אִישׁ עַל הָעֵדָה"**.

על הבחירה בביטוי "אלהי הרוחות" אמרו במדרש תנחומא:

"...אם ראה אוכלסין הרבה של בני אדם, אומר, 'ברוך חכם הרזים'. **כשם שאין פרצופותיהם שוין זה לזה, כך אין דעתם שווין זה לזה,** אלא כל אחד ואחד יש לו דעת בפני עצמו. וכן אומר, 'לַעֲשׂוֹת לְרוּחַ מִשְׁקָל וַיְמִים תִּכֶּן בְּמִדָּה'. כל בריה ובריה יש לו דעת בפני עצמו.

תדע לך שהוא כן, משה מבקש מן הקדוש ברוך הוא בשעת מיתתו ואומר לפניו, רבנו של עולם, גלוי וידוע לפניך דעתם של כל אחד ואחד, ואין בשל בניך דומה זה לזה. כשאני מסתלק מהן, בבקשה ממך אם ביקשת למנות עליהם מנהיג, **מנה עליהם אדם שיהא סובל לכל אחד ואחד לפי דעתו.** מנין? ממה שקראו בעניין, שנאמר: **"יִפְקֹד ה' אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר אִישׁ עַל הָעֵדָה"**.

גבאי בתי כנסת,

רוצים לחלק את עלון 'שלום לעם' למתפללי בית הכנסת שלכם?

דברו איתנו, ותקבלו יותר עלונים במתנה!

למס' טלפון: 02-5022881 לכתובת: sh5022881@gmail.com